

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Concilium Ilerdensę.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](#)

Concilium Cesaraugstanum:

Incipit concilium Cesaraugstanum. xiiij. episcoporum.

- I. Varto Nonas Octobris Cesaraugsta in secretario residetibus epis, Siradio, Delphio, Raticio, Ampelio, Augetio, Lucio, Italo, Splendinio, Valerio, Simposio, Caterio & Italo ab vniuersis dictum est. Recitetur sive, 'Luci' epis legit.
I. Ut mulieres oes ecclesiae catholicae fideles a virorum alienorum lectioe & ceteris separetur, ne ad ipsas legetes alij studio vel docendi, vel discendi conueniant, quoniam & hoc apostolus iubet. Ab vniuersis episcopis dictum est anathema futuros qui hanc concilij sententiam non obseruauerint.
k. Ut legitur, Eucharistia gratia si quis probatur acceptam non consumpsisse in ecclesia, anathema sit imperpetuum. Ab vniuersis episcopis dictum est, placet.
III. Item legitur, ne quis ieiunet die dominica causa temporis, aut persuasionis, aut superstitionis, nec quadraginta diebus ab ecclesiis fideles defint, nec habitet in latibulis cubitorum ac monitium qui in suspicionibus perseuerat, sed exemplum & praceptum custodiunt sacerdotum, & ad alias nullas agendo conuertum causas conueniat. Ab vniuersis episcopis dictum est. Anathema sit qui hoc commiserit.
L. III. Ut legitur, Vigiti & uno die, i.e. xvi. Galesi, Ianuarij usq; id Epiphanius q; est octauo Idus Ianuarij continuis diebus nulli liceat de ecclesia absentare in domibus, nec sedere ad viam, nec motes petere, nec nudis pedibus incedere, sed concurrere ad ecclesiam. Qd qui non obseruauerit de suscepitis anathema sit in perpetuum, ab vniuersis epis dictum est, anathema sit.
M. V. Ut dictum est, ut hi qui per disciplinam, aut sententiam episcopi ab ecclesia fuerint separati ab aliis epis non sint recipieendi, qd si scientes fecerint, non habeat communionem, ab vniuersis epis dictum est, qui hoc commiserit episcoporum non habeat communionem.
N. VI. Ut legitur, Si quis clericus propter luxum vanitatisque plumpum de officio sponte discesserit ac velut obseruatorum legis monachum videri se maluerit eum quam clericum, ita de ecclesia repellendum, ut nisi rogando atque obsecrando plurimis temporibus satisficerit, non recipiat. Ab vniuersis episcopis dictum est, ita fiat.
O. VII. Item lectum est, Ne quis doctoris nomen sibi imponat, propter has personas quibus concessum est, secundum quod scriptum est. Ab vniuersis episcopis dictum est, Placet.
P. VIII. Item lectum est, Non velandas esse virginem q; se deo voverunt, nisi quadraginta annorum probata aetate, quam sacerdos coprobauerit. Ab vniuersis epis dictum est, Placet.

Incipiunt capitula Concilii Ilerdensis.

- ¶ De his qui altario ministrant, ut a sanguine traxerit, ut penitentiem agat 8
hominis se abstineant.
¶ De his qui abortivum faciunt, vel natos suos extingunt. 9
¶ De monachis, ut clerici ordinentur cum voluntate Abbatis, & q; monasterio offerunt non auferantur, & de basilicis q; laici fecerint. 10
¶ De incestis, ut quadiu in scelere sunt inter cathecumenos habeantur. 11
¶ De his qui altario seruit, si subito in fragilitate carnis incidentur. 12
¶ De eo qui videtur penitenti vel religiosae virginis stuprum intulerit. 13
¶ De his qui sacramento se obligant, ne ad pacem redeant. 14
¶ Si clericus seruum vel discipulum de ecclesia clesiae obseruetur. 15
¶ De his qui rebaptizati sunt, quantum penitentia. 16
¶ De his qui iubente episcopo remissa culpa ab ecclesia exire contineant. 17
¶ De clericis qui in mutua cede prorupunt. 18
¶ De his qui contra canones ordinati sunt, ut deponantur. 19
¶ De catholicis qui filios suos haereticorum baptismati tradiderunt. 20
¶ De catholicis, ut cum rebaptizatis non convergentur. 21
¶ Ut clerici cum extraneis mulieribus non habentur. 22
¶ Cum sacerdos moritur, quid de rebus ecclesiis obseruetur. 23

Incipit concilium Ilerdense habitum: Anno. xvi.

Theodorici regis, octauo Idus Augusti.

E his clericis qui in obsecrationibus necessitate positi fuerint, id statutum est ut qui altario ministrant, & Christi corpus & sanguinem tradunt, vel vasa sacra officio deputata contrectant, ut ab omni humano sanguine etiam hostili se abstineant, quod si in hoc incidentur, duobus annis, tam officio q; communione priuentur, ita ut in duobus annis, vigilijs, ieiunijs, orationibus & eleemosinis pro viribus quas dominus donauerit expientur, & ita demum officio vel co-

Concilium Ilerdense.

Fo. CIII.

vel cōmunioni reddantur, ea tamen ratione ne vltierius ad officia potiora prouehantur. Qd^d si infinito tempore negligentiores circa salutem suam extiterint protelandi ipsius penitentiae tempus in potestate manet sacerdotis.

II. ¶ Hi vero qui male cōceptos ex adulterio fcetus vel editos necare studuerint, vel in vntribus matrū potionibus aliquibus colliserint in vtroq; sexu adulteris, post septē annos curricula cōmunioni tribuat, ita tamen vt omni rēpore vita sua fletibus & humilitati infistant. Si vero clerici fuerint, officiū eis ministrandi recuperare non liceat, attamen in choro psallentiū à tēpore recepta cōmunionis interfint ipsiū bīficijs. In exitu tantū (si facinora sua omni tempore vita sua defleuerint) cōmunioni eis tribuatur.

III. ¶ De monachis id obseruari placuit, quod synodus Agathensis noscitur decreuisse, hoc tantummodo adiēcendo, vt cum pro ecclesiā vtilitate aliquos episcopos probauerit in clericatus officio promouendos, cum abbatis voluntate debeant ordinari. Ea vero quae in iure monasterij de facultatibus offeruntur, in nullo diocesana lege ab episcopis contingentur. Si autem ex laicis quisq; à se factam basilicam consecrari desiderat, nequaq; eam sub monasterij specie vbi congregatio non colligitur, vel regula ab episcopo non constituitur, à diocesana lege audeat segregare.

III. ¶ De his qui se incestus pollutione commaculant, placuit quoysq; in ipso detestando & illictio carnis contubernio perseuerant, vsq; ad missas tantum cathecuminorum in ecclesia admittantur, cum quibus etiam nec cibum sumere vllum christianorum, sicut apostolus iussit, oportet.

V. ¶ Si qui altario dei deseruiunt, si subito infilenda carnis fragilitate corruerint, & domino respiciente digne p̄enituerint, ita vt mortificato corpore cordis contriti sacrificium deo offerant, maneat in potestate pontificis vel veraciter afflitos non diu suspendere, vel desidiosos prolixiore tempore ab ecclesiā corpore segregare, ita tamen, vt sic officiorum loca recipiant, ne possint ad altiora officia vltierius promoueri, quod si iterato velut canes ad vomitum reuerterintur, non solum dignitate officij careant, sed etiam sanctam communionem, nisi in exitu, non percipiant.

VI. ¶ Qui p̄enitenti viduæ, vel virginis religiose stuprum intulerit, si se ab eo sequestrare noluerit, pariter à communione christianorum & consortio segregetur. Si vero illa que vim pertulit ad sanctam religionem redierit, in illo solo sententia excommunicationis teneatur, quod vñq; publice p̄eniteat.

VII. ¶ Qui sacramento se obligauerit, vt litigans cū quolibet ad pacē nullo modo redeat, p̄ periurio vno anno à communione sanguinis & corporis domini segregatus, reatū suum eleemosynis, fletibus, & quantis potuerit ieiunijs, absoluat, ad charitatem vero quae operit multitudinem, peccatorum celeriter venire festinet.

VIII. ¶ Nullus clericorum seruum aut discipulum suum ad ecclesiam confugientem extra here audeat, vel flagellare p̄sumat, quod si fecerit donec digne p̄niteat, à loco cui honorē non dedit, segregetur.

IX. ¶ De his qui in prævaricatione rebaptizati, sine aliqua necessitate vel tormento delapsi sunt, placuit vt circa eos illa Nicæna synodi statuta seruentur que de prævaricatoribus censita esse noscuntur, id est, vt septem annis inter cathecuminos orent, & duos inter catholicos, & postea moderatione & clementia episcopi fidelibus in oblatiōe eucharistiz cōmunicent.

X. ¶ Qui iubente sacerdote pro qualcunq; culpa ecclesiam exire contempserit, pro noxa cō tumaciæ tardius accipiatur ad veniam.

XI. ¶ Si qui clerici in mutuam cādem proruperint, prout dignitas officiorum in tali excessu contumeliam protulerit, à pontifice districtius vindicetur.

XII. ¶ Qui contra decreta canonum indiscrete clericos vñq; nunc ordinauerunt, eis dominus, vel sancta & ecclesiastica charitas ignoscat. Amodo vero si in tali vñl proruperint, decretum canonum quod circa eorum personas statutum est, id est, vt nullum ordinare iam audeat obseruetur, vel qui deinceps ordinati fuerint, deponantur, hi vero qui tales hactenus ordinati sunt, nullo tempore promoueantur.

XIII. ¶ Catholicus qui filios suos in heresi baptizandos obtulerit, oblatio illius in ecclesia nullatenus recipiatur.

XIV. ¶ Cum rebaptizatis fideles religiose nec in cibo participant.

XV. ¶ Familiaritatē extraneag; mulier, licet ex toto sancti patres antiquis monitionibus præceperint ecclesiis euitandam, id nunc tamen nobis vñsum est, vt qui talis probabit, si post primā & secundā cōmonitionē, se emēdere neglexerit, donec in vitio perseuerat, officiū sui dignitate priuetur, q; si deo iuuante correxerit, sancto ministerio restauretur.

S; Licer

Concilium Valentini.

P XVI. ¶ Licet de re hmōi quā cōstituere salubri ordinatōe decernimus prisca autoritas ea nonū nō filuerit, sed euidēti sanctiōe p̄ceperit, vt cuiuscūq; ecclesiā pōtifice defuncto non passim pro libitu suo, in eaꝝ rerū direptionē quas obiēs dereliquit quisq; irruat, domumq; subuertat, sed sacerdos qui exequiā tempore est ea oia q̄ ad vtilitatem & cōseruationem p̄tinēt debeat diligēti circūspectōe munire, tñ quia ipsa sanctio qđ peius ē à multis clericis cognoscī violari, ita vt nō iubēte sacerdote expectorato affectu, totaq; disciplinā seueritate posthabita imaniter q̄i domo pōficali reperiū iuadūt &c abradūt, Ideo nūc hæc churꝝ placiti cōstitutōe iter nos cōfessoria placuit custodiri, vt defuncto antistite vel etiā adhuc in su premis agēte, nullus clericorū cuiuslibet ordinis, officiū, gradusve fit quicq; de domo p̄sumat, vel qđ de utilitate instrumēti domus eē agnoscit, id ē mobilis & imobilis rei ecclesiastice conēt inuadere, nihil furtu, nihil dolo supprimēs, auferēs atq; abscondēs, sed is cui dominus cōmisa est subiectis sibi cū cōfilio vno vel duobus fidelissimis oia ad tempus pōtificis substituēdi debeat cōseruare, vel his qui in domo inueniunt clericis cōsuetā alimonā administrare. Substitutus aut̄ antistes suscep̄t sedis cōmoda ordinabit, velut deus p̄perauit, vt eis vt̄ cū his debeat, q̄s cognouerit disciplinā & charitati p̄decessoris sui fideliter paruifse. Qđ si quisq; poſt hæc cuiuslibet ordinis (vt supius dictū est) qcunq; clericus occaſōe de om̄i facultate quippiā, p̄batus fuerit abstulisse, vt̄ forſitan dolo aliq; sumptuſe reus sacrilegi⁹ prolixiori anathemate cōdēnet, & vix q̄q; pegrina ei cōmōniū cōcedat, quia durū est, vt hi q̄s cōstat in seruicio dñi cū prime sedis antistite desudasse, ab his qui suaz reḡ incubitatores atq; vagātes fuſſe cognoscunt̄ despēcti aliquatenus cruciētur, Sergius in Christi nomine ep̄s has cōstitutiones lēcīm qđ nobis cūfratribus deo inspirante cōplacuit relegi & subscripsi, Iustus in Ch̄ri noīe subscripsi, Iohānes in Ch̄ri noīe ep̄s subscripsi, Petrus in Christi nomine ep̄s subscripsi, Marulio in Christi noīe ep̄s subscripsi, Taurus in Christi noīe ep̄s subscripsi, Febrorius in Christi nomine ep̄s subscripsi, Gratus in Christi nomine ep̄scopus directus à dño meo Stephano ep̄scopo his cōstitutionibus interfui & subscripsi.

Incipiunt capitula concilii Valentini.

Vt euangeliū post apostolū legatur.	De exequiis moriētis episcopi, & qualiter	4
Vt defuncto ep̄o de rebus ip̄sius, vel ecclesiā	humetur	
nullus quicq; p̄sumat inuadere.	2 De vagis & inobediētibus clericis.	5
Vt propinquim orientis episcopi de rebus	3 Ut clericum alienum nullus ordinet, nec	
eiūs nihil vſurpēt sine metropolitani, & cō	4 fit cericus qui non spondeat locum vbi sit	
prouincialium conscientia.	5 delegatus.	6

Incipit concilium Valentini. vi. episcoporum. era

D.XXXIII. habitum. Anno. XV. Theodorici regis.

Nno quinto decimo Theodorici regis sub die secūdo Nonas Decembris, in nomine domini nostri Iesu Christi Valentino concilio cōgregato dū ecclesiasticas regulas tractaremus antiq; canones relegētes, inter cetera hoc eē cēluinus obſeruādum, vt sacrofanca euāgelia aī munez illationē immisſam cathecuminorum in ordine lectionū post legantur, q̄tenus salutaria p̄cepta domini nostri Iesu Christi, vel sermones sacerdotis non solum fideles, sed etiā cathecumini ac p̄cōnitētes, & omnes qui ediuerso sunt audire licitum habeant, sic enim pontificum p̄dicatione audita non nullos attractos ad fidē euidēter scimus.

R II. ¶ Hoc etiā placuit, vt ep̄o à seculo iubēte dño accerito, clerici ab om̄i omnino supellec̄ti, vel qcunq; sunt in domo ecclesiā, vel ep̄i in librīs, speciebus, vt̄ ſēribus, vasculis, frugib; gregib; animalib; vel om̄i omnino re, rapaces manus abstineat, & nihil latronū more diripiāt. Qui si canonū autoritate phibiti aliqua puaserint metropolitani, vel om̄i cōprouinciliū sacerdotū diſtriſtione coacti in pristinū statū oia redintegrare cogantur, vt nihil antistiti vel disp̄ſatori futuro necessario, sub hac iusta cōſtitutione depereat. Quod vt cōfidētius iuſtitia manēte ferueſt, ſecundū Regiēſis synodi cōſtituta, ep̄scopo ē corpore recedēte, vicinior illi accedat ep̄s, qui ex more exequiis celebratis, ſtatim ecclesiā ip̄ius curam diſtriſtūlme gerat, ne quid ante ordinationē futuri pontificis remanētūm clericorū ſubuersioni vel direptioni iā liceat, ita vt p̄spēctis omnibus, inspectio certior, descriptio ſi deliſſi-

